

Tak co jsme stihli v pindělí ráno?

No, na to, že jsem je musela přemlouvat, aby se šlo ven ☹☹ jsme toho stihli docela dost. Jak jinak, Tali jsem až tak přemlouvat nemusela, i když, že by se řítla ven, tak to taky ne. Prostě šla. Vláčná jak závin ☹. Rumíček koukal z pelíšku a myslím, že se mě snažil přesvědčit o tom, že psi obecně vůbec žádný močový měchýř nemají. ☹ Trošku se jim nedivím, víkend jim dal zabrat. Talimůra opět strávila sobotěnku s páníčkem na chalupě, kam jednak odvezli milijoun pytlů s mulčovací kůrou, kterou narvali auto až po střechu a museli postupně kolečkem odvozit od kolejí až do chalupy A druhak se věnovali stříhání a očištění zahrady. A taky měli návštěvu. Kterážto udiveně koukala na Talimundůr.

*TTO - neboli
Talinky Tepelný
Opatření ☹*

Vzhledem k tomu, že počasí nebylo úplně vlídný a že se Tali vždycky někde složila vedle něj, když se věnoval sestřihu některého z keřů, rozhodl se pánik, že by nebylo od věci ji trochu zateplit. I oblékl ji. Lidé to tak v dnešní době běžně dělávají, že psům dávají nějaký ten obleček, když je zima, sychravo, nevlídno a pes nemá dostatek pohybu. Ne každý ovšem navlíkne psa do montérek a vaťáku, jak ukrajince na stavbě ☹☹☹ Takže pochopitelně, že sousedé z vedlejší vesnice, kteří jsou v majetku černý knírajdy Eminky a šli procházkou kolem (a vždy poctivě zkontrolují stav naší chalupy, za což jim moc děkuju), byli tak trochu jejím outfitem zaskočení. Pak už ale oblečku nebylo potřeba, protože holky si zařadily a daly si pořádnou honičku. Tali tak měla taky jiný vyžití, než zahradnický práce a zkoumání a počítání myšoděr.

My co odmítáme vstávat i o víkendu v úplně hroznou hodinu, jsme zůstali doma a věnovali se domácím pracem. Od praní prádla, po hrátky s prasátkem, zajíčkem, krysou, až po výrobu štrůdlu. A pochopitelně výletu do polí, luk a hospůdky. Oblečku nám nebylo třeba, ten si

Rumíček z bahýnka vyrobil sám ☐ a já jsem ho naopak musela oblečku zbavovat ☐ . Program jsme měli taky náročný a v neděli si oba ohařici dali do těla v lesích . Takže žádný div, že se jim ráno z vyhrátého pelíšku nechtělo ven. Zvláště, když už za sebou jedno venčení měli. Rozhodla jsem se využít toho, že je Tali vláčná jak ten závin a vzala je oba najednou. A....

Rovnou okošíkovanou ji zkusmo vzala úplně bez vodítka hned od vchodových dveří. Tak to vyšlo na jedničku. Žádný vystřelení se do prostoru. Pěkně oba pochodem vchod se mnou sešli dolů. A mohli dostat volno. Trochek jsem musela zalovit ve křovíčku, ale pak už se Tali pohybovala pěkně po louce. Stihla hned následně dostat po kušně od foxlice na kterou se šla podívat, páč ta řvala jak prokopnutá. Taky stihla hezky usednout na svou flekatou zadel po písknutí Čekej, když se řítla k druhý foxlici, a vyběhnout až na povel. Stihli si dát s Rumíčkem masakéro honičku, kdy Tali děsně štval ten nablblej košík, krzevá kterej nemůže Rumouše pořádně zabíjet.

Leč to má smůlu, ten má halt to svý opodstatnění, páč tentokrát si stihla i zaběhnout za ten poslední barák a musela jsem tam pro ni tentokrát jít. Mám takový pocit, že jakmile se tam vydá z louky, mám šanci ji dobře zastavit a přivolat zpátky. Pokud ale vyrazí, když jsme dole u potůčku, zatím brzdu nemám. Tak ale stihly jsme spolu i nápravný řízení a Rumíček si stihnul najít větev s kterou nás obě provokoval ke hře. Bylo mu vyhověno. Z obou stran. Já se pak ale pro jistotu stáhla, protože kombinace větev a zešilivší Fleky, není dobrá pro údy všech přítomných.

Pak jsme taky stihli ještě jednou zajít k potůčku, abychom se hezky všichni vrátili zpátky na louku a stihli honičku kolem hřiště. Musím říct, že to je pro mě trochu adrenalin takhle po ránu. Protože, když víte, že se za váma řítí dvě rozjetý lokomotivy a obě chtějí být u vás první a nejlíp se o vás přímo zastavit, toooo nejni úplně dobrej pocit. Zatím jsem vždycky ještě včas stačila zaparkovat u zábradlí a pamlsky za vítězství rozdávala už pevně o něj zapřená. Odměnou mi ovšem jsou dva vytlemený gezichtíky nadšený z tý bžundy. Pak si Tali ještě stihla odběhnout k holubímu domu, kde kdosi krmí holuby a ona je tam začasto chodí pást a zvedat. Poté co hejno vzlítlo se otočila a mazala zpátky za námi. Jeeenže, jeeeenže. My jsme s Rumíčkem škodolibě už byli schovaní! Za hřištěm a lavičkou. Spletla si nás se sousedkou s kokříkem a zamířila k nim. Je teda asi slepá. Ani jeden z nich nám nejni podobnej. Jak jsem pískla, namířila za námi a letěla si pro odměnu. Že za ní peláší kokřík ji bylo fučík.

Tak co jsme stihli v pindělí ráno?

Akorát začali u jeptišek mlátit sedmou hodinu. Tak jsem si řekla, že určitě stihneme ještě i trochu toho poslouchání. A s povělem "Se mnou!" jsme se volným krokem vydali před náš dům, kde už začíná trocha té "civilizace" a Tali tam z bezpečnostních důvodů chodí na špagátě.. Abychom ho pěkně poslušně obešli a když jsem v jeho pŕlce zavolala "Kdoooo bude první nahoře?? Kdo bude první domaaa!" vypálili oba dva a vylítli nahoru na podestu, kde už na mě čekali.

Doma jsme ještě stihli krátký pomudlání za to, jak byli oba moc hodní a pak už jsem jen při vypravování se do práce závistivě koukala, jak se oba svalili a chrápou. To se tak někdo má! No nicméně, na jedno ráno jsme toho co? Stihli dost, bych řekla.